

Приказка за будителите и вълшебната книга

by Николай Димитров

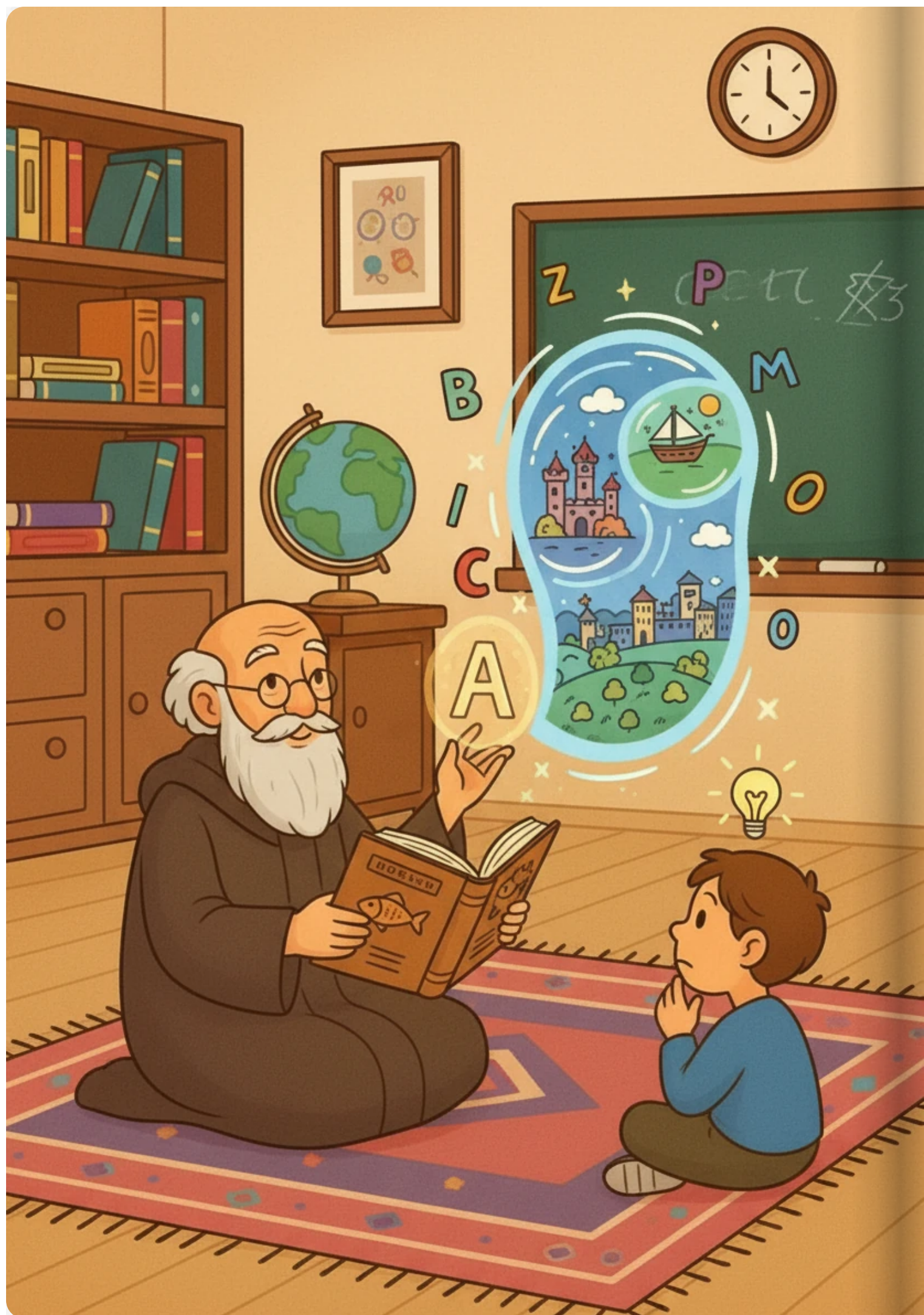
В малко българско училище, на 1 ноември, първокласниците с нетърпение очаквали своята учителка. Тя влязла в класната стая и носела стара книга с кожена корица и златни букви. На нея пишело: „Будителите оживяват!“. Децата били любопитни и готови за приключение.

Учителката обяснила, че книгата е
вълшебна и ще срещнат хората, събудили
България. Иванчо и останалите деца
отворили книгата с широко отворени очи.
Класната стая се озарила от светлина и
всички затаили дъх в очакване на чудото.

От страниците излязъл монах с дълга брада - Паисий Хилендарски. Той разказал за своята „История славянобългарска“. Децата възкликнали с възторг, усещайки важността на знанието и историята. Иванчо бил впечатлен от думите на монаха.

След Паисий се появил Петър Берон, авторът на „Рибния буквар“. Той обяснил как децата се научават да четат, пишат и смятат. Иванчо се замислил за значението на ученето и как то отваря врати към нови светове.

Васил Левски, Апостолът на свободата, излязъл от книгата, споделяйки мечтата си за чиста и свята република. Децата, включително Иванчо, отговорили с ръце на сърцето, обединени от желанието за свобода и справедливост.

Накрая, всички будители се събрали. Те напомнили на децата, че са наследници на тяхното дело. Светлината угаснала, оставяйки в ръцете на Иванчо и приятелите му само една страница от вълшебната книга, която им напомняла за важността на знанието.